

Valsts drošības komitejas zinātniskās izpētes komisija

WWW.LU.LV/VDKKOMISIJA

ZIŅAS

Sākums > Ziņas

Ieskats čekista, LPSR iekšlietu ministra Ivana Zujāna Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru lietā

LPSR VDK zinātniskās izpētes komisija
11.04.2017

LPSR iekšlietu ministra, čekista Ivana Zujāna biogrāfiskās ziņas no Latvijas Nacionālā arhīva Latvijas Valsts arhīva 15500. fonda, 2. apraksta, 7515. lietas apkopojusi LPSR VDK zinātniskās izpētes komisijas priekšsēdētāja vietniece juridiskās zinātnes jautājumos Dr. iur. Kristīne Jarinovska.

Ieskats *.pdf datnes veidā pieejams šeit. Plašāka informācija Kristīne Jarinovska +37129777788, kristine.jarinovska@lu.lv.

Ivans Zujāns, Donāta dēls, dzimis 1910. gada 20.[1] decembrī Ludzas apriņķa Mērdzenes pagasta Loču ciemā, kas atbilstoši Latvijas Komunistiskās partijas (LKP)[2] Centrālās Komitejas (CK) nomenklatūras Ivana Zujāna personas lietā[3] esošajai 1948. gada 14. aprīļa kadru uzskaites personas lapai tās aizpildīšanas brīdī ietilpa Ludzas apriņķa Mērdzenes pagasta Pušmucovas ciema padomē[4].[5] Turpat Zujāns norādījis, ka ir latvietis, ka cēlies no zemniekiem, kas gan pirms, gan pēc "Oktobra revolūcijas" nodarbojušies ar lauksaimniecību, un ka pēc sava sociālā statusa esot kalpotājs.[6] Atbilstoši 1949. gada 14. aprīļa kadru uzskaites personas lapā norādītajam Zujāns zinājis vien krievu un latviešu valodu.[7]

Savās autobiogrāfijās Ivans Zujāns precīzē, ka tēvs – Donats Zujāns, Kondratija dēls[8] – bijis nabadzīgais zemnieks, kuram piederējuši 2,5 hektāri[9] zemes.[10] Nekas vairāk par vecākiem, izņemot norādi, ka 1944. gada 16. decembra autobiogrāfijās rakstīšanas laikā abi dzīvojuši Mērdzenes pagasta Loču ciemā kopā ar Ivana Zujāna bērniem – sešus gadus veco dēlu Juriju un četrus gadus vecu meitu Irēnu.[11] jo kopš 1942. gada marta Ivans Zujāns vairs nedzīvojo ar savu sievu Tamāru Zujāni, Vladimira meitu.[12] personas lietā nav minēts. Norādāms, ka vēl atbilstoši 1944. un 1945. gada izziņām, kā arī 1948. gada 14. aprīļa kadru uzskaites personas lapā minētajam, Ivana Zujāna ģimenes stāvoklis pirmajos divos dokumentos raksturots kā "precējies", bet pēdējā minēts sievas vārds.[13]

Spriežot pēc 1944. gada 16. decembra autobiogrāfijā[14] norādītā un 1948. gada 14. aprīļa kadru uzskaites personas lapā minētā Ivans Zujāns līdz 1924. gadam mācījies Pušmucovas sešgadīgajā latviešu pamatskolā[15], tad līdz 1928. gadam – Ludzas arodskolā[16], kur pabeigta mehānikas nodaļa, iegūstot mehāniķa izglītību.[17] Pabeidzot mācības Ludzas arodskolā, Ivans Zujāns dodas uz Rīgu, kur no 1928. gada līdz 1930. gada maijam strādā dažādos uzņēmumos par atslēdznieku un elektriķi.[18] Gadu vēlāk, no 1929. gada līdz 1930. gadam Zujāns darbu apvieno ar mācībām vakaros[19] Rīgas pilsētas tehnikuma[20] mehānikas nodaļā,[21] tomēr tālāk par pirmo kursu netiek.[22] No 1930. gada maija Ivans Zujāns sāk darbu Šoseju un zemes ceļu departamentā, kur līdz 1932. gada aprīlim strādājis par 13. rajona (Balvos) mašīnistu un motoristu. 1932. gada septembrī Ivanu Zujānu iesauc obligātajā kara dienestā Latvijas Republikas armijā, kur viņš līdz 1933. gada augustam dien 3. Jelgavas kājnieku pulkā[23], būdams ierindnieks.[24]

Obligātā kara dienesta gaitām beidzoties, no 1933. gada septembra Zujāns atsāk darbu Šoseju un zemes ceļu departamentā, kur viņš līdz 1937. gada jūnijam strādā par 13. rajona (Balvos) elektriķi un mašīnistu.[25] No 1937. gada jūnija līdz 1940. gada augustam Zujāns strādā par meistaru mehāniķi Šoseju un zemes ceļu departamenta 6. rajonā (Rēzeknē)[26].[27] 1950. gada 27. jūnija raksturojums, ko parakstīja LPSR valsts drošības ministra vietnieks Andrejs Jefimovs, Jakova dēls, sniedz interesantu pavērsienu Ivana Zujāna biogrāfijas izpratnē. Norādīts, ka Zujāns:

"Līdz Lielā Tēvijas kara sākumam strādāja operatīvajā darbā".

Tātad laika posmā, kas kadru uzskaites personas lietā saistīts ar meistara mehāniķa darbu Šoseju un zemes ceļu departamenta 6. rajonā (Rēzeknē), izrādās, Ivans Zujāns esot veicis operatīvo darbu PSRS valsts drošības dienestu labā?[28]

No 1940. gada augusta līdz 1941. gada jūnijam Ivans Zujāns pilda LPSR iekšlietu tautas komisariāta Daugavpils pilsētas daļas, vēlāk LPSR Valsts drošības tautas komisariāta[29] Daugavpils pilsētas daļas operatīvā pilnvarotā amatā.

Acīmredzot, sakarā ar nacionālsociālistiskās Vācijas karaspēka virzību un Latvijas teritorijas okupāciju no 1941. gada jūlija Zujāns pārcēlts uz Penzu, kur līdz 1942. gada februārim[30] viņš ir pildījis PSRS iekšlietu tautas komisariāta Penzas apgabala pārvaldes operatīvā pilnvarotā un izmeklētāja pienākumus.[31]

1942. gada februārī Ivans Zujāns bija nosūtīts PSRS iekšlietu tautas komisariāta operatīvi čekistiskajos kursos Kuibiševā (izņemot laika posmu no 1935. līdz 1990. gadam, pilsētas nosaukums – Samara), kurus beidza 1942. gada martā[32].[33] No 1942. gada aprīļa līdz 1943. gada februārim mācījās PSRS iekšlietu tautas komisariāta Augstākajā skolā Maskavā. Ivans Zujāns savās autobiogrāfijās norādījis, ka mācības Maskavā sācis no 1942. gada marta līdz 1943. gada martam, izlaižot Kuibiševas periodu.[34] Līdzīgi informācija fiksēta arī, piemēram, 1944. gada 26. decembra sagatavotajā izziņā.[35]

No 1943. gada februāra (marta)[36] līdz 1943. gada maijam pildīja PSRS iekšlietu tautas komisariāta Kaļiņinas apgabala (tagad Tveras apgabals) pārvaldes operatīvā pilnvarotā pienākumus[37]. No 1943. gada maija līdz 1944. gada februārim bija PSRS Valsts drošības tautas komisariāta 4. pārvaldes operatīvais pilnvarotais Maskavā.[38] 1949. gada 14. aprīļa kadru uzskaites personas lapā precizēts, ka no 1943. gada septembra līdz 1944. gada janvārim, ievērojot PSRS Valsts drošības tautas komisariāta speciālo uzdevumu, esot atradies nacionālsociālistiskās Vācijas karaspēka okupētajā teritorijā.[39] 1950. gada 27. jūnija raksturojums, ko parakstīja LPSR valsts drošības ministra vietnieks Andrejs Jefimovs, informē, ka 1943. gadā, veicot speciālo uzdevumu, Zujāns esot iesūtīts "ienaidnieka aizmugurē", kur pierādīja sevi kā "drosmīgu, uzstājīgu un disciplinētu čekistu". [40] No 1944. gada februāra līdz 1944. gada augustam Ivans Zujāns ir LPSR Valsts drošības tautas komisariāta operatīvās grupas apriņķa daļas priekšnieks, atrodoties Pavlovoposadā[41] (Maskavas apgabalā). Minētajā

Drukāt
Saņemt tekstu
Sadalīt tekstu citā vietnē

LPSR iekšlietu ministrs Ivans Zujāns, Latvijas Nacionālā arhīva Latvijas Valsts arhīva 15500. fonda, 2. apraksta, 7515. lietas 4. lp.

laikposmā, proti, 1944. gada jūnijā PSRS Valsts drošības tautas komisāru padomes partijas pirmorganizācija uzņem Zujānu par Padomju Savienības Komunistiskajā partijā (PSKP)[42] biedru (partijas biedra karte Nr. 6620133, vēlāk 06723926).[43]

No 1944. gada augusta līdz 1944. gada septembrim Ivans Zujāns pilda LPSR Valsts drošības tautas komisariāta Abrenes apriņķa daļas priekšnieka amatu. Papildinājums kadru uzskaites personai lapai laika posmu no 1944. gada februāra līdz septembrim raksturo tikai kā LPSR Valsts drošības tautas komisariāta operatīvās grupas apriņķa daļas priekšnieka amata pildīšanas laiku.[44]

No 1944. gada septembra līdz 1945. gada (jūlijam)[45] augustam Ivans Zujāns bija LPSR Valsts drošības tautas komisariāta 2. daļas 3. nodaļas priekšnieks.[46] 1944. gada 26. decembra sagatavotajā izziņā,[47] kas satur arī raksturojumu, ko parakstīja LPSR valsts drošības tautas komisāra vietnieks Jānis Vēvers, un priekšlikumu par apstiprināšanu 2. daļas 3. nodaļas priekšnieka amatā, ko parakstīja LPSR valsts drošības tautas komisārs Alfons Noviks un LPSR Valsts drošības tautas komisariāta kadru daļas priekšnieka vietnieks Elmārs Kerre[48], norādīts, ka par 2. daļas 3. nodaļas priekšnieku vecākais leitnants Zujāns sācis strādāt vēl 1944. gada 1. septembrī. Ivans Zujāns raksturots kā operatīvi un politiski izglītots nodaļas priekšnieks, kas operatīvo uzdevumu risināšanā ātri un pareizi orientējas situācijā. Norādīts, ka viņš esot disciplinēts un ieturēts, labi audzina jaunus kadrus. Konstatēts, ka Zujāns cēlies no nabadzīgajiem zemniekiem un ka kompromitējošo materiālu par viņu neesot.[49] LPSR Valsts drošības tautas komisariāta kadru daļas 1945. gada 28. augusta dokuments Nr. 3/2998, ko parakstījuši LPSR valsts drošības tautas komisārs, ģenerālmajors Alfons Noviks un viņa vietnieks kadru jautājumos, apakšpulkvedis Lavrentjevs un kas adresēts LKP CK sekretāram kadru jautājumos Fjodoram Titovam, minēts, ka Ivans Zujāns bijis apstiprināts par LPSR Valsts drošības tautas komisariāta 2. daļas 3. nodaļas priekšnieku atbilstoši LKP CK biroja 1945. gada 28. maijā protokolā Nr. 1112 lemtajam un lūgts viņu apstiprināt par 2. daļas priekšnieka vietnieku.[50] 1945. gada izziņā,[51] kas satur arī raksturojumu, ko parakstīja LPSR valsts drošības tautas komisāra vietnieks kadru jautājumos, apakšpulkveža Lavrentjevs, pamatojoties uz 1945. gada 27. marta 2. daļas priekšnieka Viktora Kozina sniegto raksturojumu, un priekšlikumu par apstiprināšanu 2. daļas 3. nodaļas priekšnieka amatā, ko parakstīja LPSR valsts drošības tautas komisārs, ģenerālmajors Alfons Noviks un LPSR Valsts drošības tautas komisāra vietnieks katru jautājumos Lavrentjevs, norādīts, ka kopš 1945. gada 1. jūlija LPSR Valsts drošības tautas komisariāta 2. daļas 3. nodaļas priekšnieka vietnieka amata pienākumus pagaidām izpilda kapteinis Ivans Zujāns[52] un ka viņu virza apstiprināšanai attiecīgajā amatā. Raksturojums, lai arī ir salīdzinoši īss, tomēr sniedz konkrētu priekšstatu par paveikto, pildot 3. daļas 2. nodaļas priekšnieka amatā. No raksturojuma uzzinām, ka šo amatu Zujāns ieņēmis kopš "Rīgas atbrīvošanas"[53] un ka:

"Šajā laikā 3. nodaļa ir atklājusi vairāk kā 100 vācu aģentu, ielikteņu un aktīvu atbalstītāju. Viņa vadībā un ar viņa personisko dalību bija atklāta un likvidēta virkne vācu spiegu grupu un vairāk kā desmit diversantu [un] teroristu grupu, ko atstājis vācu izlūkdienešts Sarkanās armijas aizmugurē."[54]

Raksturojums atklāj arī to, ka par Zujānu 1945. gadā veikta pārbaude un ka nav atklāti nelabvēlīgi dati.[55]

Atšķirībā no brāļa Daniela Zujāna, kas atbilstoši 1944. gada 16. decembra autobiogrāfijā minētajam gājis bojā Sarkanās armijas rindās Piemaskavā[56], Ivans Zujāns bija Otrā pasaules kara saudzēts, negūstot nevienu ievainojumu[57]. Par veikto saņēmis vairākus apbalvojumus: 1945. gada 9. maijā saņēmis medaļu *Par uzvaru pār Vācuji Lielajā Tēvijas karā 1941.–1945. g.*[58]; 1945. gada 31. maijā par speciālā uzdevuma izpildi apbalvots ar II pakāpes Lielā Tēvijas kara ordeni; 1945. gada 6. jūnijā saņēmis medaļu *Par varoņīgu darbu Lielajā Tēvijas karā 1941.–1945. g.*[59]; 1945. gada 19. septembrī saņēmis I pakāpes medaļu *Tēvijas kara partizānam*. [60]

No 1945. gada (jūlija)[61] augusta līdz 1946. gada novembrim Zujāns bija LPSR Valsts drošības tautas komisariāta, vēlāk Valsts drošības ministrijas 2. daļas priekšnieka vietnieks.[62] 1946. gada 25. oktobra LPSR Valsts drošības ministrijas 2. daļas priekšnieka, pulkveža Viktora Kozina[63] par savu vietnieku, kapteini Ivanu Zujānu sniegtais darba raksturojums, kas sagatavots Zujāna virzībai par daļas priekšnieku, īsi novērtē Zujānu. Viņš raksturots kā "enerģisks, augošs darbinieks, labi pārzinošs aģentūras [un] operatīvo darbu. Pareizi vada viņam padoto aparātu". Tāpat raksturojums atklāj lakoniskā veidā, ka ar Ivana Zujāna personisko līdzdalību

"atklātas un likvidētas pretpadomju nacionālās organizācijas ("Latvijas Sargi"[64], "Brīvā Latvija"[65], "Mazais latvietis"[66] u.c.) un vairāk kā desmit diversantu [un] teroristu grupas, ko atstājis vācu izlūkdienešts Latvijas PSRS teritorijā. Šobrīd biedr. Zujāns aktīvi strādā ar spiegu grupas lietu, kas pārsviesta pāri kordonam ar rāciju, šifru un plašu militāri politiska rakstura uzdevumu."[67]

1946. gada 29. oktobra partijas raksturojums, kas apstiprināts LPSR Valsts drošības ministrijas partijas pirmorganizācijas Nr. 1 biroja 1946. gada 29. oktobra sēdes protokolā Nr. 11 un ko parakstīja LPSR Valsts drošības ministrijas partijas komitejas sekretārs, apakšpulkvedis Ivans Vavilovs[68], informē, ka Ivans Zujāns ir partijas pirmorganizācijas Nr. 1 biroja loceklis, un attēlo Zujānu kā "disciplinētu, pieticīgu un politiski izglītotu komunistu, pacietīgu un uzstājīgu darbinieku". Turpat Zujāns raksturots kā cilvēks ar noturīgu morāli, kas esot izpelnījies "čekiistu kolektīva" autoritāti un kas pilnveido savu idejiski politisko līmeni ar marksisma-ļeņinisma klasīku darbu studēšanu, dalību teorētiskās konferencēs. Salīdzinot ar Kozina sniegto raksturojumu, šeit konkrētais darbs 2. daļas priekšnieka vadībā raksturots vienā teikumā, norādīts, ka Zujāns "cītīgi strādā jauno čekiistu-komunistu audzināšanā, sniedzot katram ikdienā konkrētu palīdzību".[69]

No 1946. gada novembra[70] Ivans Zujāns bija LPSR Valsts drošības ministrijas 2N daļas priekšnieks, attiecīgo amatu pildot līdz 1950. gada aprīlim.[71] Pildot attiecīgo amatu Ivans Zujāns ir vairākkārtīgi apbalvots. 1949. gada augustā Zujānu apbalvoja ar Sarkanā Karoga ordeni par sekmīgu valdības speciālā uzdevuma izpildi. 1949. gadā saņemta arī jubilejas medaļa *Padomju Armijas un Flotes 30 gadi*[72]. [73] No 1950. gada aprīļa līdz 1953. gada maijā Zujāns bija LPSR VDM 2. daļas priekšnieks.[74] 1950. gada jūlijā Zujānu apbalvoja ar Darba Sarkanā Karoga ordeni "sakarā ar Latvijas Padomju Sociālistiskās Republikas dibināšanas desmito gadadienu un rūpniecības, lauksaimniecības, zinātnes, kultūras un mākslas atjaunošanu un attīstībā gūtiem panākumiem"[75]. [76]

Virzībai minētajos amatos sagatavotie dokumenti sniedz priekšstatu gan par veikto darbu, gan arī par iemesliem saņemtajiem apbalvojumiem. LPSR Valsts drošības ministrijas 1950. gada 12. maija dokuments Nr. 3/2812 klāt pie 1950. gada 29. aprīļa Nr. 3/2490, ko parakstīja kadru daļas priekšnieka vietnieks, majors Josifs Bunga[77] un kadru daļas 2. nodaļas priekšnieks, apakšpulkvedis Leonīds Dupļevskis, Fomas dēls, informē LKP CK kadru uzskaites sektora vadītāju Vasiliju Buličevu par to, ka 2N daļas priekšnieks, majors Zujāns 1950. gada 1. aprīlī izvirzīšanas kārtībā ir apstiprināts par LPSR Valsts drošības ministrijas 2. daļas priekšnieku.[78] 1950. gada 27. jūnijā raksturojumā, ko parakstīja LPSR valsts drošības ministrija vietnieks Andrejs Jefimovs, līdzās informācijai par Zujāna karjeru PSRS valsts drošības struktūrās, minēts arī paveiktais LPSR Valsts drošības ministrijā:

"Kā vadītājs paveicis lielu darbu, lai atklātu un likvidētu ienaidnieka aģentūru, kas atstāta Latvijas PSR teritorijā."[79]

Turpat uzzinām, ka Zujāns:

"Personiski atklājis un arestējis nozīmīgu vācu izlūkdienešta rezidentu."[80]

Visbeidzot, raksturojumā līdzās jau iepriekš partijas raksturojumā minētajām pozitīvajām īpašībām un veikumam "jauno čekistu" audzināšanā, norādīts, ka ne reizi vien Zujāns ir ievēlēts par daļas un ministrijas partijas organizācijas biroja locekli.[81] Izziņai, kas sagatavota, lai LKP CK apstiprinātu Ivanu Zujānu LPSR Valsts drošības ministrijas 2. daļas priekšnieka amatā,[82] kuru viņš pildīja kopš 1950. gada aprīļa, klāt pievienots raksturojums un priekšlikums, ko parakstīja LKP CK administratīvās nodaļas vadītājs Voldemārs Dubovičs (1898–1974)[83]. Līdzās, no attiecīgā laika posma viedokļa, pozitīvi vērtējamai informācijai par dienesta gaitām raksturojums satur arī kritiku. Pozitīvi novērtēts tas, ka, strādājot ministrijā, Zujāns esot sevi parādījis kā

"enerģisks darbinieks un priekšnieks. Ar viņa aktīvu dalību atklāta un likvidēta virkne pretpadomju nacionālās organizācijas."[84]

Raksturojumā arī minēts, ka Zujāns esot izpelnījies autoritāti. Tajā pašā laikā raksturojumā izteikta salīdzinoši nopietna kritika par Zujāna politiskajām zināšanām, kas ir novērtētas kā "nepietiekošas". Minēts, ka 1950. gadā Zujāns esot mācījies "Vakara marksisma-ļeņinisma universitātē", ko esot "nepabeidzis pametis".[85] Norādīts arī tas, ka Zujāns

"1950. mācību gadā mācījās patstāvīgi, izpētīja tikai "Komunistiskās partijas manifestu". [86]

Neskatoties uz minēto, administratīvā nodaļa secināja, ka piekrikt Zujāna virzībai apstiprināšanai par LPSR Valsts drošības ministrijas 2. daļas priekšnieku Dmitrija Počatkova, Vasilija dēla, vietā, kas savukārt pārceļts PSRS Valsts drošības ministrijā.[87] 1951. gada 26. janvāra raksturojums, ko parakstīja LPSR valsts drošības ministra Alfona Novika vietā viņa vietnieks Viktors Kozins, satur pamatdatus par Ivana Zujāna dzimšanu, tautību, PSKP stāžu, izglītību un apbalvojumiem. Tas gan vispārīgi raksturo Zujāna darbu LPSR Valsts drošības ministrijā, norādot, ka viņš esot apguvis operatīvo darbu un vispusīgi to praktiski izprotot, gan arī sniedz ieskatu par konkrētiem darbiem. Vadot 2N daļu, Zujāns esot pievērsis uzmanību aprīņa un pilsētu daļām, personīgi tās apmeklējot, palīdzot izstrādāt operatīvos plānus un vadot operācijas, lai likvidētu "bandītiski nacionālistiskus pagrīdes formējumus un bruņotas bandu grupas"[88]. Viņa mērķtiecīgā darba un vadības, kā arī personīgās dalības rezultātā esot paveikts liels darbs, lai cīnītos ar "bandītiski nacionālistisko pagrīdi"[89]. Minēts, ka 1950. gada martā kā "pieredzējušu un čekistisko darbu labi pārzinošu"[90] cilvēku Zujānu iecēla par 2. daļas priekšnieku. Viņa vadībā daļa esot sasniegusi "nozīmīgus rezultātus, lai atklātu un apturētu ienaidnieka darbību"[91]. Tāpat raksturojumā ietvertas arī personības pozitīvās īpašības, kas jau iepriekšējos raksturojumos bijušas minētas un kas pēc satura atgādina formālas un amatam atbilstīgas prasības. Rezumējot secināts, ka Zujāns atbilst LPSR Valsts drošības ministrijas 2. daļas priekšnieka amatam.[92] 1951. gada 27. janvāra LPSR Valsts drošības ministrijas kadru daļas dokumentā Nr. 3/747, kas adresēts LKP CK sekretāram kadru jautājumos Fjodoram Titovam un ko parakstīja LPSR valsts drošības ministrs Alfons Noviks, lūgts apstiprināt majoru Ivanu Zujānu apakšpulķveža Dmitrija Počatkova, vietā LPSR Valsts drošības ministrijā.[93] Atbilstoši LKP CK biroja nolējumam, kas izriet no 1951. gada 9. februāra protokola Nr. 169, §20, ko parakstīja LKP CK pirmais sekretārs Jānis Kalnbērziņš, Ivanu Zujānu apstiprināja par LPSR Valsts drošības ministrijas 2. daļas priekšnieku, atbrīvojot reizē no 2N daļas priekšnieka pienākumiem.[94]

No 1953. gada maija līdz 1962. gada septembrim Ivans Zujāns bija LPSR iekšlietu ministrs, bet no 1962. gada septembra, kad iekšlietu ministriju pārdēvēja par LPSR Sabiedriskās kārtības sargāšanas ministriju, līdz 1963. gada februārim bija attiecīgi LPSR sabiedriskās kārtības sargāšanas ministrs.[95]

1954. gada 7. decembra raksturojums, ko parakstīja pirmais sekretārs Jānis Kalnbērziņš, pretēji LKP CK nomenklatūras Ivana Zujāna personas lietā iepriekš sagatavotajiem dokumentiem, izklāstot pamatdatus, norāda, ka Zujānam ir "nepabeigta vidējā izglītība". Raksturojot dienesta gaitas PSRS valsts drošības struktūrās, īsumā atkārtots iepriekšējos raksturojumos paustais par "lielo pieredzi operatīvi čekistiskajā un izmeklēšanas darbā", labu prasmi izpildīt sev doto uzdevumu "cīņā ar kontrrevolucionāriem elementiem un ārvalstu aģentūru". Atkārtoti Zujāna veikumu

"atklājot un likvidējot virkni ārvalstu izlūkdienestu aģentu un diversantu [un] teroristu grupu kontrrevolucionāri nacionālo pagrīdi, kas darbojas Latvijas republikas teritorijā"[96].

Raksturojot Zujāna veikumu LPSR iekšlietu ministra amatā, minēts, ka ātri esot apgūts

"šis atbildīgais darba lauks un bez nopietnām kļūdām nodrošināta ministrijas vadība"[97].

Zujāns raksturots kā

"disciplinēts, izturēts, pieticīgs darbinieks, kas paškritiski novērtē savas darbības rezultātus, uzstājīgi sasniedz nepilnību novēršanu darbā"[98].

LKP CK biroja nolēmums, kas izriet no 1955. gada 22. marta protokola Nr. 67, §35 un ko parakstīja pirmais sekretārs Jānis Kalnbērziņš, paredz apstiprināt Ivanu Zujānu – LPSR iekšlietu ministru – par LPSR iekšlietu ministrijas kolēģijas locekli.[99] LPSR Ministru Padomes 1955. gada 29. aprīļa nolēmums Nr. 269 par LPSR iekšlietu ministrijas kolēģijas apstiprināšanu, ko parakstīja priekšsēdētāja vietnieks Eduards Berklavs un lietu pārvaldnieks Jānis Kacens, paredzēja noteikt kolēģiju šādā sastāvā: kolēģijas priekšsēdētājs – Ivans Zujāns, LPSR iekšlietu ministrs; kolēģijas locekļi – Sergejs Smirnovs, Ivana dēls – LPSR iekšlietu ministra vietnieks, Nikolajs Krastiņš, Mārtiņa dēls – LPSR iekšlietu ministra vietnieks, Jezups Bunga, Konstantīna dēls – LPSR iekšlietu ministrijā vietnieks kadru jautājumos, Anatolijs Garms, Nikolaja dēls – LPSR iekšlietu ministrijas labošanas darbu koloniju nodaļas priekšnieks.[100]

LKP CK nolēmums, kas pamatojas uz 1960. gada 22. marta protokolu Nr. 7, §39 un ko parakstīja pirmais sekretārs Arvīds Pelše, atspoguļo tobrīd PSRS notiekošās pārmaiņas izpratnes augšanā par tās uzbūvi, piemēram, kā nošķiramas PSRS jeb Savienības un republikas mēroga institūcijas. Nolēmumā konstatēts, ka sakarā ar to, ka Savienības un republikānisko LPSR iekšlietu ministriju reorganizē par republikānisko LPSR iekšlietu ministriju, par LPSR iekšlietu ministru apstiprināms Ivans Zujāns, tādēļ nolemts lūgt PSKP CK to apstiprināt.[101]

Sākot ar 1961. gadu parādās formāli aizrādījumi par veicamo LPSR iekšlietu ministra amatā. Tā LKP CK biroja nolēmums, kas pamatojas uz 1961. gada 21. marta protokola Nr. 57, §13 par cīņas pastiprināšanu ar automobiļu transporta avārijas situāciju 3. punktu un ko parakstīja pirmais sekretārs Arvīds Pelše, paredz norādīt LPSR iekšlietu ministrijas Valsts autoinspekcijas priekšniekam N. Skvorcovam[102] uz kontroles vājināšanos pār transporta līdzekļu satiksmi un satiksmes noteikumu ievērošanu. Tāpat nolemts pievērst LPSR iekšlietu ministra Ivana Zujāna uzmanību uz nepieciešamību pastiprināt autoinspekcijas vadību un nopietnu nepilnību likvidēšanu autoinspekcijas darbā.[103]

Lai izprastu nolēmuma kontekstu, der ieskatīties attiecīgā laika publikācijās. 1958. gada 19. septembra *Padomju Jaunatne* informē ar Valsts autoinspekcijas priekšnieka N. Skvorcova intervēšanas palīdzību par to, ka 15. septembrī visā PSRS sākās "satiksmes drošības nedēļa", kuras organizēšana uzticēta "organizāciju komitejai", kurā ietilpa

"iekšlietu ministrijas, Automobiļu transporta un šoseju ministrijas, Izglītības ministrijas partijas un sabiedrisko organizāciju pārstāvji".[104]

Pāris dienas vēlāk, 1958. gada 21. septembrī *Ciņa* publicēja intervju ar N. Skvorcovu, lai noskaidrotu organizētās satiksmes drošības nedēļas rezultātus.[105] Gandrīz pēc astoņiem mēnešiem, 1959. gada 21. maija *Ciņā* publicētas Valsts autoinspekcijas priekšnieka N. Skvorcova sniegtās atbildes uz iepriekš, 14. martā *Ciņā* publicēto lasītāja R. Sniedzes vēstuli par satiksmes noteikumu pārkāpumu novēršanu.[106] Skvorcovs ierosinājumus noraidīja, norādot, ka, piemēram:

"Attiecībā uz ierosinājumu šoferiem, kas zaudējuši tiesības vadīt automašīnas par satiksmes noteikumu pārkāpšanu, atņemt arī tiesības vadīt motociklu pilnīgi piekrist nevarētu, jo šoferis var zaudēt tiesības par pasažieru pārvadāšanu, haltūrām, kas arī ir satiksmes noteikumu pārkāpums, bet ne raksturīgi motociklistiem."[107]

Viņš arī norādīja, ka sagatavotas

"vairākas brošūras un plakāti, kā arī kinoteātros demonstrē filmas par satiksmes noteikumiem, organizē pārrunas".

1961. gada 22. septembrī *Ciņā* atkal publicēta N. Skvorcova atbilde uz lasītāja, šoreiz J. Pogas no Ventspils, vēstuli par mopēdu un motoveļosipēdu vadītājiem, kas neievēro satiksmes noteikumus.[108] Tomēr nekas vairāk, kas liecinātu par uzsvērtas LKP CK biroja uzmanības pievēršanas autoavārijām iemesliem minētajā laika posmā, presē nav vērojams.

Aptuveni pusgadu vēlāk LKP CK biroja uzmanību LPSR Iekšlietu ministrijas darbības sakarā pievērs jau cits jautājums. Proti, LKP CK biroja nolēmums, kas pamatojas uz 1961. gada 10. oktobra protokola Nr. 1, §9 par līdzekļiem cīņai ar noziedzību 5. punktu un ko parakstīja sekretārs Pēteris Strautmanis, nosaka stingri norādīt LPSR iekšlietu ministram Ivanam Zujānam un republikas prokuroram Viktoram Lipinam^[109] uz nopietnām nepilnībām milicijas struktūru un prokuratūras darbā, organizējot cīņu ar noziedzību, zemo izmeklēšanas un operatīvā darba kvalitāti, kā arī uz milzīgiem darba ar kadriem trūkumiem.^[110]

Neskatoties uz jau diviem izteiktajiem norādījumiem par nepieciešamību pievērst uzmanību ministra pienākumiem, Zujāns turpinā pildīt uzticēto amatu un ar to saistītos pienākumus. LKP CK biroja nolēmums, kas pamatots ar 1961. gada 19. septembra protokolu Nr. 77, §20 un ko parakstīja pirmais sekretārs Arvids Pelše, paredz noteikt LPSR Ministru Padomes sašaurināto biroju, lai lemtu par mobilizācijas jautājumiem, un tās sastāvā iekļaut Ivanu Zujānu – LPSR iekšlietu ministru.^[111] LKP CK biroja nolēmums, kas pamatots ar 1962. gada 5. septembra protokolu Nr. 42, §36 un ko parakstīja pirmais sekretārs Arvids Pelše, paredz atbalstīt LPSR Ministru Padomes priekšlikumu apstiprināt Ivanu Zujānu par LPSR sabiedriskās kārtības sargāšanas ministru.^[112]

Divus gadus vēlāk pēc LKP CK biroja izteiktajām bažām par diviem saturiski atšķirīgiem jautājumiem – autobombu transporta avārijas situācija un cīņa ar noziedzību –, seko LKP CK prezidija nolēmums, kas pamatots ar 1963. gada 22. janvāra protokola Nr. 10, §115 par neapmierinošu stāvokli darbā ar kadriem LPSR Sabiedriskās kārtības sargāšanas ministrijā 1. punktu, ko parakstīja pirmais sekretārs Arvids Pelše un kas paredz Ivanu Zujānu atbrīvot no LPSR sabiedriskās kārtības sargāšanas ministra amata un izteikt stingro rājienu, veicot atbilstošu ierakstu uzskaites kartiņā. Kā iemesls šādai rīcībai minēts tas, nav nodrošināts LPSR Sabiedriskās kārtības sargāšanas ministrijas struktūras darbs cīņai ar kukuļņemšanu un sabiedriskā īpašuma izsaimniekošanu, kā arī pieļauti nopietni trūkumi darbā ar ministrijas kadriem. Attiecīgo nolēmumu lūgts apstiprināt PSKP CK.^[113] LKP CK prezidija nolēmums, kas pamatots ar 1963. gada 12. februāra protokola Nr. 15, §7 par neapmierinošu stāvokli darbā ar kadriem LPSR Sabiedriskās kārtības sargāšanas ministrijā 1. punktu un ko parakstīja pirmais sekretārs Arvids Pelše, pieņemts faktiski saturiski līdzīgs 1963. gada 22. janvāra nolēmumam dokuments, izņemot norādi par nepieciešamību pieņemto lēmumu apstiprināt PSKP CK.^[114] Atšķirībā no LKP CK nomenklatūras Vladimira Sējas personas lietas Ivana Zujāna personas lietā iztrūkst detaļu, kas pamatojuši Ivana Zujāna atcelšanu no amata.^[115] Ierakstu apliecina papildinājums kadru uzskaites personas lapai.^[116]

1965. gada 10. marta izziņā, ko parakstīja LKP CK administratīvo orgānu nodaļas vadītājs Vladimirs Čurkins, norādīts, ka 1963. gada 12. februārī LKP CK prezidijs izskatīja jautājumu par neapmierinošu stāvokli darbā ar kadriem LPSR Sabiedriskās kārtības sargāšanas ministrijā, kā rezultātā Ivanu Zujānu atcēla no ministra amata un izteica stingro rājienu ar attiecīgu ierakstu uzskaites kartiņā. 1965. gada 3. martā Zujāns vērsās ar lūgumu LKP CK prezidijā, lai noņemtu uzlikto partijas sodu. Turpat minēts, ka pēc atbrīvošanas no ministra amata, kā arī ievērojot viņa veselības stāvokli un izdienu, Zujāns bija "atbrīvots pensijā". Būdam pensionējies, Zujāns tomēr esot aktīvi piedalījies LPSR Sabiedriskās kārtības sargāšanas ministrijas pirmorganizācijas darbā, kas pārsteidz, ja ņem vērā, ka ideoloģiskās lietas Zujānam, spriežot pēc neveiksmīgiem centieniem iegūt vismaz partijas skolas izglītību, padevušās vien ar grūtībām^[117]. Turpat uzzinām, ka Zujāns esot Pensionāru padomes vēsturiskās sekcijas, kas izveidota materiālu sagatavošanai, lai rakstītu LPSR Sabiedriskās kārtības sargāšanas ministrijas orgānu un milicijas vēsturi, priekšsēdētāja vietnieks. Turklāt Zujāns piedalās aģitācijas darbā, ko organizē sabiedrības informēšanai. Ievērojot minēto, LKP CK administratīvo orgānu nodaļa atbalstīja Zujāna lūgumu noņemt partijas sodu.^[118] LKP CK prezidija nolēmums, kas pamatots ar 1965. gada 16. marta protokolu Nr. 54, §55 un ko parakstīja pirmais sekretārs Arvids Pelše, nolemts noņemt partijas sodu – stingro rājienu ar ierakstu uzskaites kartiņā.^[119]

LKP CK nomenklatūras personas lieta sniedz salīdzinoši skopu informāciju par Ivana Zujānu dalību vēlēšanās (protams, fiktīvi un nedemokrātiski vēlēšanās) institūcijās: 1956. gada 19. janvārī, 1958. gada janvārī, 1960. gada februārī un 1961. gada septembrī ievēlēts par LKP CK locekli. 1952. gada 1. martā ievēlēts par LPSR Augstākās Padomes deputātu.^[120]

1944. gada 16. decembra autobiogrāfijā Ivans Zujāns skopi raksturo savus ģimenes locekļus, arī vēlāk sniegtā informācija būtiski nepapildina iepriekš norādīto. Abās lietās iekļautajās autobiogrāfijās – 1944. un 1948. gada – norādīts, ka radniekus "Padomju varas orgāni" nav represējuši.^[121]

[1] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 7. lp. (1948. gada 14. aprīļa autobiogrāfija).

[2] Šeit un turpmāk, norādot Latvijas Komunistiskās partijas institūciju vai amatu, būs izmantots Latvijas Komunistiskās partijas pēdējā nosaukuma akronīms.

[3] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l. (LKP CK nomenklatūras Ivana Zujāna personas lieta). Visi dokumenti lietā ir krievu valodā, izņemot daudzu veidlapu galvas, kas ir gan krievu, gan latviešu valodā.

[4] Minētais atbilst LPSR Augstākās Padomes Prezidija dekrētam par ciemu padomju nodibināšanu Ludzas apriņķī, ko 1945. gada 10. septembrī parakstīja priekšsēdētājs Augusts Kirhenšteins un sekretārs Kārlis Žanis Priēze. "Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija dekrēts par ciemu padomju nodibināšanu Ludzas apriņķī", *Latvijas PSR AP Prezidija Ziņotājs*, Nr. 193, 1945, 18. septembris, 2. lpp.

[5] Gan 1944. gada 14. decembra autobiogrāfijā, gan arī 1948. gada 14. aprīļa autobiogrāfijā Ivans Zujāns norādījis kā savu dzimšanas vietu "Latvijas PSR". LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 6. (1944. gada 14. decembra autobiogrāfija), 7. lp.

[6] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 4. lp. (1948. gada 14. aprīļa kadru uzskaites personas lapa, ko Ivans Zujāns aizpildījis pašrocīgi).

[7] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 4. lp.

[8] *Valdības Vēstnesis*, Nr. 172, 1932, 4. augusts, 3. lpp.

[9] Spriežot pēc *Zemes Ierīcības Vēstnesī* publicētās informācijas, Centrālā zemes ierīcības komiteja 1928. gada 25. janvāra plenārsēdē (protokols Nr. 1253, 3. p.) nolēma no 1928. gada 17. janvāra (protokols Nr. 2031, 4. p.) piegriezt Ludzas apriņķa Mērdzenes pagasta "Michalovas, Morozovas un Stiglovas valsts meža zemes" Loču sādžas sīkzemniekiem, to starpā arī Donatam Zujanam, kas tādējādi ieguva 2,66 ha II grupas zemes. "Galīgi piešķirtās zemes", *Zemes Ierīcības Vēstnesis*, Nr. 268, 1928, 28. februāris, 7. lpp.

[10] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 6., 7. lp

[11] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 6. lp.

[12] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 5. lp. otra puse.

[13] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 16., 17., 5. lp. otra puse.

[14] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 6. lp.

[15] Vēlākā LPSR iekšlietu tautas komisāra Alfona Novika, kas atšķirībā no Ivana Zujāna dzimis 1908. gada 13. februārī Ludzas apriņķa Mērdzenes pagasta Silagaiļu ciemā, aptuveni 12 km attālumā no Loču ciema, mācību gaitas tajā pašā Pušmucovas sešgadīgajā latviešu pamatskolā, kur viņš mācās līdz 1922. gadam, vismaz daļēji laika ziņā pārklājas ar Ivana Zujāna mācību gaitām. Silarājs, N. "Alfons Noviks", *Padomju Jaunatne*, Nr. 41, 1950, 28. februāris, 2. lpp., "Mūsu deputātu kandidāti Augstākai Padomei", *Padomju Latvija*, Nr. 4, 1941, 5. janvāris, 3. lpp., Gore, Ilga, Stranga, Aivars. "Ne visi galī ir ūdenī, PSRS pilsoni Novik!" *Latvija Amerikā*, Nr. 15, 1991, 13. aprīlis, 14. lpp.

[16] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 4. lp.

[17] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 4. lp. otra puse, 6. lp.

[18] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 4. lp. otra puse.

[19] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 6. lp.

[20] 1949. gada 14. aprīļa kadru uzskaites personas lapā norādīts, ka Ivans Zujāns mācījies Rīgas pilsētas vakara tehnikumā, tomēr, acīmredzot, šeit domāts Rīgas pilsētas tehnikuma vakara nodaļa. LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 4. lp.

[21] LPSR iekšlietu tautas komisariāta Liepājas daļas priekšnieka Antona Stabrovskā, ko uzskata par vienu no atbildīgajiem par Liepājas *Zilajā brīnumā* slepkavībām 1941. gada 27. jūnijā, mācību gaitas vismaz daļēji mācību vietas un laika ziņā pārklājas ar Ivana Zujāna mācību gaitām. Antons Stabrovskis, Franča dēls, dzimis 1908. gada 4. maijā Rēzeknes apriņķa Bērzgales pagastā, mācījies Ludzas arodskolā, 1932. gadā pabeidzis Rīgas pilsētas tehnikuma mehānikas nodaļu. No 1933. līdz 1934. gadam Stabrovskis dienējis Latvijas Republikas armijā kā dižkareivis telefonists. 1936. gadā sāktas studijas Latvijas Universitātes Mehānikas fakultātē. Tikmēr, kamēr studējis, Stabrovskis strādājis par atslēdznieku uzņēmumā *Autosatiksme I. Lācums un Izmailovičs* Rīgā, Raudas ielā 8, kopā ar savu brālī Jāzepu Latvijas Universitātes biedrības *Montania* biedru. Studiju gados draudzējies ar Vikentiju Latkovski (1899–1983), kam vēlāk bijusi izšķiroša nozīme Stabrovskā čekistiskajā karjerā. 1940. gadā Stabrovskis apprecas ar Latvijas Konservatorijas studentu, pianistu Veroniku Stepulāni, Bērtuļa meitu (dzimusi 1909. gadā). Studijas Latvijas Universitātē Stabrovskis tomēr nepabeidza sakarā ar to, ka 1940. gadā nedemokrātiskajā vēlēšanu imitācijā "kandidēja" no Latvijas darba tautas bloka Tautas Saeimas vēlēšanās Latgales apgabalā, bija "ievēlēts" un tad nosūtīts par priekšnieku LPSR iekšlietu tautas komisariāta Liepājas daļā. Presē to raksturo: "Pildot tautas uzdevumu, Antons Stabrovskis spiests uz laiku atlikt studijas (Pigoznis, A. "Nebija nezināmu varoņu", *Padomju Students*, Nr. 12, 1960, 7. aprīlis, 2. lpp.). Nosūtot darbā uz Liepāja, Stabrovskis jau ir PSKP biedrs. Stabrovskis esot bijis viens no "Liepājas aizstāvēšanas" kauju aktīvākajiem organizatoriem un cīnītājiem; kopā ar "Būnu, Pelnēnu, Sudmali organizē Liepājas aizstāvēšanu" (Pigoznis, A. "Nebija nezināmu varoņu", *Padomju Students*, Nr. 12, 1960, 7. aprīlis, 2. lpp.). Stabrovskis krit kaujās, tomēr nekas konkrētāks par viņa bojāeju neesot zināms. Sieva, uzzinot par vīra nāvi, esot devusies uz fronti, kur pat esot apbalvota ar medaļu *Par Stalingradas aizstāvēšanu*. "Latvijas darba tautas bloka kandidāti", *Daugavas Vēstnesis*, Nr. 154, 1940, 8. jūlijs, 5. lpp., "Jaunie Saeimas deputāti", *Darba Zemnieks*, Nr. 1, 1940, 26. jūlijs, 13. lpp., LVVA, 7427. f., 1. apr., 20467. l. (Latvijas Universitātes studenta Antona Stabrovskā personas lieta, matriculas numurs 21129), Gore, Ilga, Stranga, Aivars. "Ne visi gali ir ūdenī, PSRS pilsoni Novik!" *Latvija Amerikā*, Nr. 15, 1991, 13. aprīlis, 14. lpp., Pigoznis, A. "Nebija nezināmu varoņu", *Padomju Students*, Nr. 12, 1960, 7. aprīlis, 2. lpp., Briedis, J. "Dzintars palika krastā", *Padomju Jaunatne*, Nr. 128, 1965, 2. jūlijs, 2. lpp.

[22] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 4. lp.

[23] Ievērojams, ka 1944. gada 16. decembra autobiogrāfijā Ivans Zujāns to dēvē par 3. Mītavas kājnieku pulku. LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 6. lp.

[24] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 4. lp. otra puse, 5. lp.

[25] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 4. lp. otra puse.

[26] Ievērojams, ka 1944. gada 16. decembra autobiogrāfijā Ivans Zujāns Rēzekni dēvē par Režicu. LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 6. lp.

[27] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 4. lp. otra puse.

[28] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 11. lp. (1950. gada 27. jūnija raksturojums, ko parakstīja LPSR valsts drošības ministra vietnieks Andrejs Jefimovs).

[29] Ivans Zujāns savās autobiogrāfijās norādījis, ka šajā laika posmā strādājis tikai LPSR Valsts drošības tautas komisariātā, neminot to, ka tas veidojies no LPSR iekšlietu tautas komisariāta. LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 6., 7. lp.

[30] Ivans Zujāns savās autobiogrāfijās norādījis, ka PSRS iekšlietu tautas komisariāta Penzas apgabala pārvaldes operatīvā pilnvarotā amatu pildījis līdz martam, neminot arī izmeklētāja amatu. LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 6., 7. lp.

[31] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 4. lp. otra puse.

[32] Ivans Zujāns savās autobiogrāfijās šos kursus nav minējis. LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 6., 7. lp.

[33] Citos avotos līdz aprīlim. Sk. salīdzinājumam Петров, Никита. *Кто руководил органами госбезопасности, 1941–1954: Справочник*. Москва: Международное общество «Мемориал», «Звенья», 2010, с. 407.

[34] Ivans Zujāns savās autobiogrāfijās norādījis, ka mācības sācis no 1942. gada marta līdz 1943. gada martam. LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 6., 7. lp.

[35] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 16. lp. (1944. gada 26. decembra izziņa).

[36] Ivans Zujāns savās autobiogrāfijās norādījis, ka PSRS iekšlietu tautas komisariāta Kaļiņinas apgabala pārvaldes operatīvā pilnvarotā pienākumus sācis martā (LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 6., 7. lp.) Līdzīga informācija izriet arī no 1944. gada 26. decembra izziņas (LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 16. lp.).

[37] 1948. gada 14. aprīļa kadru uzskaites personas lapā precizēts, ka Ivans Zujāns darbojies divos ciematos – Seļižarova (tobrīd Kirova rajons, bet tagad Seļižarovskas rajons) un Oļeņina (Oļeņinas rajons). Citos avotos norādīts, ka Ivans Zujāns bijis PSRS iekšlietu tautas komisariāta Kaļiņinas apgabala pārvaldes Kirova rajona un Oļeņinas rajona daļas operatīvais pilnvarotais. Sk. Петров, Никита. *Кто руководил органами госбезопасности, 1941–1954: Справочник*. Москва: Международное общество «Мемориал», «Звенья», 2010, с. 407.

[38] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 4. lp. otra puse.

[39] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 5. lp.

[40] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 11. lp.

[41] 1941. gadā Pavlovoposadā (*Павловский Посад*) atradies "štābs lielām taktiskām apmācībām par tematu: cīņa ar ienaidnieka izpletņu lēcēju desantiem, kas sākušies 29. martā". "Pret ienaidnieka" parašutistu desantiem. Taktiskās apmācības Maskavas apgabala rajonos", *Darbs*, Nr. 91, 1941, 1. aprīlis, 5. lpp.

[42] Šeit un turpmāk, norādot uz daļību Padomju Savienības Komunistiskajā partijā, būs izmantots pēdējā šīs partijas nosaukuma akronīms.

[43] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 4. lp.

[44] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 2. lp. (papildinājums kadru uzskaites personas lapai).

[45] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 2. lp.

[46] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 4. lp. otra puse.

[47] Izziņa sagatavota salīdzinoši pavisām, piemēram, ir minēts, ka Ivans Zujāns pabeidzis Rīgas kalnu tehnikuma 1. kursu. Acīmredzot, izziņas sagatavotājs saīsinājumu krievu val. "rop.", ar kuru apzīmēts "pilsētas", kļūdaini sapratis kā "kalnu", kas ļauj secināt, ka attiecīgā persona nepārzina Rīgas izglītības iestādes un Latvijas ģeogrāfiju. Tāpat izziņā norādīts, ka Zujāns strādājis Mehāniskā fabrikā, acīmredzot, arī šeit pārprasta ar roku rakstīta informācija, kas apstiprina jau iepriekš minētās kļūdas sakarā secināto, ka izziņas sagatavotājs nepārzina Rīgu, jo nezina rūpnīcas.

[48] Elmārs Kerre, Pētera dēls, dzimis 1896. gadā. Sk. plašāk: Žvinklis, Arturs. "LPSR valsts drošības iestāžu vadošo darbinieku lietas Latvijas Komunistiskās partijas Centrālās Komitejas nomenklatūras kadru personas lietu kolekcijā", *LIELAIS BRĀLIS TEVI VĒRO: VDK un tās piesegstruktūras*. Autoru kolektīvs K. Jarinovskas zinātniskajā redakcijā. VDK zinātniskās izpētes komisijas raksti, 3. sēj. Rīga: LPSR Valsts drošības komitejas zinātniskās izpētes komisija, Latvijas Universitāte, 2016, 566., 586.–587. lpp

[49] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 16. lp. otra puse.

[50] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 8. lp. (LPSR Valsts drošības tautas komisariāta kadru daļas 1945. gada 28. augusta dokuments Nr. 3/2998, ko parakstījuši LPSR valsts drošības tautas komisārs, ģenerālmajors Alfons Noviks un viņa vietnieks kadru jautājumos, apakšpulkvedis Lavrentjevs un kas adresēts LKP CK sekretāram kadru jautājumos Fjodoram Titovam).

[51] Salīdzinot ar 1944. gada izziņu, 1945. gadā labotas kļūdas, piemēram, Rīgas kalnu tehnikuma vietā ir Rīgas pilsētas tehnikums, bet Mehāniskās fabrikas vietā norādīts, ka Zujāns strādājis dažādās privātās mehāniskās darbnīcās. Izziņa ir arī saturiski precīzāka, piemēram, ģimenes stāvoklis vairs nav raksturots tikai kā "precēts", bet "precēts, divi bērni", bet jautājumos, kas prasa specifiskas zināšanas un kur iepriekš pieļauta vietvārda vecā un jaunā nosaukuma lietošana vienuviet – "3. Mītavas kājnieku pulka karavīrs, Latvijas armija, pilsēta Jelgava", šaubas radoša informācija izlaista – "Latvijas armijas 3. kājnieku pulka ierindnieks, pilsēta Jelgava". LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 16., 17. lp.

[52] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 17. lp. (1945. gada izziņa).

[53] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 17. lp. otra puse.

[54] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 17. lp. otra puse

[55] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 17. lp. otra puse.

[56] Daniels Zujāns, Donāta dēls, dzimis 1921. gadā, gājis bojā 1941. gada 26. decembrī, apglabāts brāļu kapos Kalugas apgabala Borovskas rajona (ziemeļos robežojas ar Maskavas apgabalu) Jermolīnas ciematā (bijušajā Iļutinas ciemā). Книга памяти. Боровский район. Pieejams: www.ksovvet.narod.ru/Kniga5.html

[57] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 4. lp.

[58] PSRS Augstākās Padomes Prezidija dekrēts par medaļas *Par uzvaru pār Vāciju Lielajā Tēvijas karā 1941.-1945. g.* nodibināšanu, ko parakstīja priekšsēdētājs Mihails Kaļiņins un sekretārs Aleksandrs Gorkins 1945. gada 9. maijā. "PSRS Augstākās Padomes Prezidija dekrēts par medaļas «Par uzvaru pār Vāciju Lielajā Tēvijas karā 1941.–1945. g.» nodibināšanu, *Latvijas PSRS Augstākās Padomes Prezidija Ziņotājs*, Nr. 84, 1945, 11. maijs, 1. lpp.

[59] PSRS Augstākās Padomes Prezidija dekrēts par medaļas nodibināšanu *Par varonīgu darbu Lielajā Tēvijas karā 1941.–1945. g.*, ko parakstīja priekšsēdētājs Mihails Kaļiņins un sekretārs Aleksandrs Gorkins 1945. gada 6. jūnijā. "PSRS Augstākās Padomes Prezidija dekrēts par medaļas nodibināšanu «Par varonīgu darbu Lielajā Tēvijas karā 1941.–1945. g.», *Latvijas PSRS Augstākās Padomes Prezidija Ziņotājs*, Nr. 111, 1945, 12. jūnijs, 1. lpp.

[60] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 5. lp. otra puse kopā skatīta ar informāciju, kas izriet no spiedogiem LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 2. lp.

[61] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 2. lp.

[62] Ivans Zujāns 1949. gada 14. aprīļa autobiogrāfijā norādījis tikai, ka attiecīgajā laika periodā bijis LPSR Valsts drošības tautas komisariāta 2. daļas priekšnieka vietnieks, neminot komisariāta pārveidi par LPSR Valsts drošības ministriju. LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 6., 7. lp.

[63] Viktors Kozins, Nikolaja dēls, dzimis, 1909. gadā. Sk. plašāk: Žvinklis, Arturs. "LPSR VDK darbinieku Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru personas lietu analīze", *Totalitārisma sabiedrības kontrole un represijas*, autoru kolektīvs K. Jarinovskas zinātniskajā redakcijā, VDK zinātniskās izpētes komisijas raksti, 1. sēj. Rīga: LPSR Valsts drošības komitejas zinātniskās izpētes komisija, Latvijas Universitātes Latvijas vēstures institūts, 2016, 371, 372., 374., 380. lpp.; Lipša, Ineta. "Privātās dzīves uzraudzīšana un kontrole LPSR (1944–1953), izmantojot valsts represīvos mehānismus", *Totalitārisma sabiedrības kontrole un represijas*, autoru kolektīvs K. Jarinovskas zinātniskajā redakcijā, VDK zinātniskās izpētes komisijas raksti, 1. sēj. Rīga: LPSR Valsts drošības komitejas zinātniskās izpētes komisija, Latvijas Universitātes Latvijas vēstures institūts, 2016, 454. lpp.

[64] Tekstā "Латвияс Сарги".

[65] Tekstā "Брива Латвия".

[66] Tekstā "Маленький латыш". Tas ir arī vienīgais netrānsliterētais, bet gan tulkotais pretpadomju organizācijas nosaukums Zujāna darbības raksturojumā. Iespējams, ka nacionālo partizānu izdevums *Mazais latvietis* šeit nodēvēts par organizāciju. Sk. Austrīņa, Austrā. "Brīvības cīņītāji bez pieminekļiem. Dr. Andra Trapāna referāts Jāņa Riekstiņa latviešu studiju centrā", *Laiks*, Nr. 81, 1985, 9. oktobris, 2. lpp.

[67] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 9. lp. (1946. gada 25. oktobra LPSR Valsts drošības ministrijas 2. daļas priekšnieka, pulkveža Viktora Kozina parakstīts darba raksturojums Ivanam Zujānam).

[68] Ivans Vavilovs, Filipa dēls, dzimis, 1904. gadā. Sk. plašāk: Žvinklis, Arturs. "LPSR VDK darbinieku Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru personas lietu analīze", *Totalitārisma sabiedrības kontrole un represijas*, autoru kolektīvs K. Jarinovskas zinātniskajā redakcijā, VDK zinātniskās izpētes komisijas raksti, 1. sēj. Rīga: LPSR Valsts drošības komitejas zinātniskās izpētes komisija, Latvijas Universitātes Latvijas vēstures institūts, 2016, 395. lpp.; Lipša, Ineta. "Privātās dzīves uzraudzīšana un kontrole LPSR (1944–1953), izmantojot valsts represīvos mehānismus", *Totalitārisma sabiedrības kontrole un represijas*, autoru kolektīvs K. Jarinovskas zinātniskajā redakcijā, VDK zinātniskās izpētes komisijas raksti, 1. sēj. Rīga: LPSR Valsts drošības komitejas zinātniskās izpētes komisija, Latvijas Universitātes Latvijas vēstures institūts, 2016, 470. lpp.

[69] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 10. lp. (1946. gada 29. oktobra partijas raksturojums, kas apstiprināts LPSR Valsts drošības ministrijas partijas pirmorganizācijas Nr. 1 biroja 1946. gada 29. oktobra sēdes protokolā Nr. 11 un ko parakstīja LPSR Valsts drošības ministrijas partijas komitejas sekretārs, apakšpulkvedis Ivans Vavilovs).

[70] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 4. lp. otra puse.

[71] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 2. lp.

[72] "PSR Augstākās Padomes Prezidija dekrēts par jubilejas medaļas Padomju Armijas un Flotes 30 gadi nodibināšanu, Nolikums par jubilejas medaļu Padomju Armijas un Flotes 30 gadi", *Padomju Jaunatne*, Nr. 38, 1948, 24. februāris, 1. lpp.

[73] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 3. lp.

[74] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 2. lp.

[75] "PSRS Augstākās Padomes Prezidija dekrēts par Latvijas PSR rūpniecības, lauksaimniecības, zinātnes, kultūras un mākslas darbinieku apbalvošanu ar ordeņiem un medaļām", *Cīņa*, Nr. 175, 1950, 25. jūlijs, 2. lpp.

[76] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 3. lp.

[77] Josifs (saukts arī Jezups un Jāzeps) Bunga, Konstantīna dēls, dzimis, 1910. gadā. Sk. plašāk: Žvinklis, Arturs. "LPSR valsts drošības iestāžu vadošo darbinieku lietas Latvijas Komunistiskās partijas Centrālās Komitejas nomenklatūras kadru personas lietu kolekcijā", *LIELAIS BRĀLIS TEVI VĒRO: VDK un tās piesegstruktūras*. Autoru kolektīvs K. Jarinovskas zinātniskajā redakcijā. VDK zinātniskās izpētes komisijas raksti, 3. sēj. Rīga: LPSR Valsts drošības komitejas zinātniskās izpētes komisija, Latvijas Universitāte, 2016, 546., 555., 565., 581. lpp.; Lipša, Ineta. "Privātās dzīves uzraudzīšana un kontrole LPSR (1944–1953), izmantojot valsts represīvos mehānismus", *Totalitārisma sabiedrības kontrole un represijas*, autoru kolektīvs K. Jarinovskas zinātniskajā redakcijā, VDK zinātniskās izpētes komisijas raksti, 1. sēj. Rīga: LPSR Valsts drošības komitejas zinātniskās izpētes komisija, Latvijas Universitātes Latvijas vēstures institūts, 2016, 455., 460. lpp.; Daukšts, Bonifācijs. LPSR Valsts drošības komitejas un Latvijas Ļeņina Komunistiskās jaunatnes savienības sadarbība (1953–1961), *Totalitārisma sabiedrības kontrole un represijas*, autoru kolektīvs K. Jarinovskas zinātniskajā redakcijā, VDK zinātniskās izpētes komisijas raksti, 1. sēj. Rīga: LPSR Valsts drošības komitejas zinātniskās izpētes komisija, Latvijas Universitātes Latvijas vēstures institūts, 2016, 674. lpp.

[78] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 12. lp. (LPSR Valsts drošības ministrijas 1950. gada 12. maija dokuments Nr. 3/2812 klāt pie 1950. gada 29. aprīļa Nr. 3/2490, ko parakstīja kadru daļas priekšnieka vietnieks, majors Josifs Bunga un kadru daļas 2. nodaļas priekšnieks, apakšpulkvedis Leonīds Dupļevskis un kas adresēts LKP CK kadru uzskaites sektora vadītājam Vasilijam Buličevam).

[79] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 11. lp.

[80] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 11. lp.

[81] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 11. lp.

[82] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 18. lp. (Izziņa, kas sagatavota, lai LKP CK apstiprinātu Ivanu Zujānu LPSR Valsts drošības ministrijas 2. daļas priekšnieka amatā, un ko parakstīja LKP CK kadru uzskaites sektora vadītājs Vasilijis Buličevs un LKP CK administratīvās nodaļas instruktors Aleksejs). Minētā izziņa atkal satur, piemēram, norādi par "mehānisko rūpniecību".

[83] "Voldemārs Dubovičs", *Cīņa*, Nr. 110, 1974, 14. maijs, 3. lpp.

[84] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 18. lp. otra puse.

[85] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 18. lp. otra puse.

[86] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 18. lp. otra puse.

[87] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 18. lp. otra puse.

[88] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 13. lp. (1951. gada 26. janvāra raksturojums, ko parakstīja LPSR valsts drošības ministra Alfona Novika vietā viņa vietnieks Viktors Kozins).

[89] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 13. lp.

[90] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 13. lp.

[91] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 13. lp.

[92] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 13., 14. lp.

[93] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 15. lp. (LPSR Valsts drošības ministrijas kadru daļas 1951. gada 27. janvāra dokuments Nr. 3/747, kas adresēts LKP CK sekretāram kadru jautājumos Fjodoram Titovam un ko parakstīja LPSR valsts drošības ministrs Alfons Noviks).

[94] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 19. lp. (LKP CK biroja nolēmums, kas izriet no 1951. gada 9. februāra protokola Nr. 169, §20 un ko parakstīja pirmais sekretārs Jānis Kalnbērziņš).

[95] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 2. lp.

[96] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 20. lp. (1954. gada 7. decembra raksturojums, ko parakstīja pirmais sekretārs Jānis Kalnbērziņš).

[97] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 20. lp.

[98] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 20. lp.

[99] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 21. lp. (LKP CK biroja nolēmums, kas izriet no 1955. gada 22. marta protokola Nr. 67, §35 un ko parakstīja pirmais sekretārs Jānis Kalnbērziņš).

[100] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 22. lp. (LPSR Ministru Padomes 1955. gada 29. aprīļa nolēmums Nr. 269 par LPSR Iekšlietu ministrijas kolēģijas apstiprināšanu, ko parakstīja priekšsēdētāja vietnieks Eduards Berklavs un lietu pārvaldnieks Jānis Kacens).

[101] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 23. lp. (LKP CK nolēmums, kas pamatojas uz 1960. gada 22. marta protokolu Nr. 7, §39 un ko parakstīja pirmais sekretārs Arvīds Pelše).

[102] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 24. lp. (LKP CK biroja nolēmums, kas pamatojas uz 1961. gada 21. marta protokola Nr. 57, §13 par cīņas pastiprināšanu ar automobiļu transporta avārijas situāciju 3. punktu un ko parakstīja pirmais sekretārs Arvīds Pelše).

[103] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 24. lp. (LKP CK biroja nolēmums, kas pamatojas uz 1961. gada 21. marta protokola Nr. 57, §13 par cīņas pastiprināšanu ar automobiļu transporta avārijas situāciju 3. punktu un ko parakstīja pirmais sekretārs Arvīds Pelše).

[104] "Satiksmes drošības nedēļa", *Padomju Jaunatne*, Nr. 185, 1958, 19. septembris, 3. lpp.

[105] "Satiksmes drošības nedēļas rezultāti", *Cīņa*, Nr. 224, 1958, 21. septembris, 2. lpp.

[106] Sniedze, R. "Tas palīdzēs novērst satiksmes noteikumu pārkāpumus", *Cīņa*, Nr. 87, 1959, 14. aprīlis, 4. lpp.

[107] "Pa «Cīņas» materiālu pēdām", *Cīņa*, Nr. 117, 1959, 21. maijs, 4. lpp.

[108] "Jūs rakstījāt «Cīņai»", *Cīņa*, Nr. 225, 1961, 22. septembris, 4. lpp.

[109] Viktors Lipins, Ivana dēls (1903–1973). Atbilstoši presē pieejamajai informācijai Lipins ir dzimis Rīgā. No 1919. gada līdz 1940. gadam esot dienējis "kara justīcijas orgānos", no 1941. gada strādājis LPSR prokuratūrā; līdz ar nacionālsociālistiskās Vācijas uzbrukumu PSRS Otrā pasaules kara laikā strādājis "kara prokuratūras orgānos", no 1946. līdz 1962. gadam bija LPSR prokurors, bet no 1962. gada līdz 1964. gadam, kad pensionējās

vājās veselības dēļ, pildīja LPSR Ministru Padomes juridiskās komisijas priekšsēdētāja amatu. "Viktors Lipins", *Ciņa*, Nr. 9, 1973, 11. janvāris, 3. lpp.

[110] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 25. lp. (LKP CK biroja nolēmums, kas pamatojas uz 1961. gada 10. oktobra protokola Nr. 1, §9 par līdzekļiem ciņai ar noziedzību 5. punktu un ko parakstīja sekretārs Pēteris Strautmanis).

[111] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 26. lp. (LKP CK biroja nolēmums, kas pamatots ar 1961. gada 19. septembra protokolu Nr. 77, §20 un ko parakstīja pirmais sekretārs Arvīds Peļše).

[112] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 27. lp. (LKP CK biroja nolēmums, kas pamatots ar 1962. gada 5. septembra protokolu Nr. 42, §36 un ko parakstīja pirmais sekretārs Arvīds Peļše).

[113] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 28. lp. (LKP CK prezidija nolēmums, kas pamatots ar 1963. gada 22. janvāra protokola Nr. 10, §115 par neapmierinošu stāvokli darbā ar kadriem LPSR Sabiedriskās kārtības sargāšanas ministrijā 1. punktu un ko parakstīja pirmais sekretārs Arvīds Peļše).

[114] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 29. lp. (LKP CK prezidija nolēmums, kas pamatots ar 1963. gada 12. februāra protokola Nr. 15, §7 par neapmierinošu stāvokli darbā ar kadriem LPSR Sabiedriskās kārtības sargāšanas ministrijā 1. punktu un ko parakstīja pirmais sekretārs Arvīds Peļše).

[115] Vairāk sk. LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 41. lp. (LKP CK nomenklatūras Vladimira Sējas personas lietā esošs 1963. gada 23. janvāra dokuments, kas adresēts PSKP CK un ko parakstīja LKP CK pirmais sekretārs Arvīds Peļše).

[116] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 3. lp. otra puse.

[117] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 18. lp. otra puse.

[118] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 30. lp. (1965. gada 10. marta izziņa, ko parakstīja LKP CK administratīvo orgānu nodaļas vadītājs Vladimirs Čurkins).

[119] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 31. lp. (LKP CK prezidija nolēmums, kas pamatots ar 1965. gada 16. marta protokolu Nr. 54, §55 un ko parakstīja pirmais sekretārs Arvīds Peļše).

[120] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 2. lp. otra puse.

[121] LVA, 15500. f., 2. apr., 7515. l., 6., 7. lp.

Saistītās ziņas:

Gints Zelmenis: 20. gadsimta astoņdesmito gadu «nepolitiskie» noziegumi okupētajā Latvijā un Valsts drošības komiteja 28.11.2017

Ineta Lipša: Valsts drošības komiteja valsts akciju sabiedrības «Intūrists» operatīvajā vadībā (1957-1992) 27.11.2017

Publicēta informācija par Ivana Godmaņa sadarbības fakta ar VDK pazudušās tiesas lietas meklēšanu 27.11.2017

Aldis Daugavvanags: Čekas loma kontrabandas izmeklēšanā (1945-1985). Atsevišķu piemēru analīze. 25.11.2017

Linards Muciņš: Nošaušana sevišķā kārtībā - PSRS noziegums pret ius cogens normām. Liepājas «Zilā brīnuma» piemērs. 21.11.2017

Tiesiskais skatpunkts: Latvijas Republikas informācijas atklātības kodols un VDK dokumenti. 20.11.2017

Kā bija jāvervē čekas aģentus? PSRS Valsts drošības komitejas instrukcija. 16.11.2017

Ieskats LPSR valsts drošības ministra Alfona Novika Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru personas lietā 17.10.2017

Ieskats LPSR VDK priekšsēdētāja Jāņa Vēvera Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru personas lietā 13.09.2017

Ieskats LPSR iekšlietu un valsts drošības ministra Nikolaja Kovaļčuka Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru lietā 20.08.2017

Ieskats LPSR iekšlietu ministra Mihaila Drozda Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru lietā 15.08.2017

Ieskats čekista, LPSR iekšlietu ministra Jāņa Broliša Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru lietā 22.07.2017

Čekista, LPSR iekšlietu ministra Jura Augusta Eglīša Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru lietas apskats 19.04.2017

Ieskats LPSR VDK priekšsēdētāja Longina Avdjukeviča Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru personas lietā 30.03.2017

Ieskats LPSR iekšlietu ministra un VDK darbinieka Bruno Šteinbriķa LKP CK personas kadru lietā 22.03.2017

Čekista, LPSR iekšlietu ministra Vladimira Sējas LKP CK nomenklatūras lietas apskats 16.03.2017

Ieskats LPSR VDK priekšsēdētāja vietnieka Jāņa Trubiņa LKP CK nomenklatūras kadru lietā 04.03.2017

LPSR VDK priekšsēdētāja Edmunda Johansona biogrāfiskās ziņas 12.02.2017

Tweet

Patīk 0

Ieteikt

G+